

vidt rigtigt. Fra det Standpunkt, jeg staar paa; kan jeg ikke se, at det overfor Udrueligheden spiller nogen stor Rolle; dertil er Skatten, navnlig overfor bairisk Øl, altfor lille. Men naar Ketsfærdigheden skal tages i Betragtning, navnlig ved den indirekte Toldbestatning, saa maa Spørgsmaalet blive dette: Hvilke Ting skulle vi have Stat paa, paa Nødvendigheds-gjenstande, som aldeles ikke kunne undværes af Noget, eller paa Luxusartikler og det som i dette Tilfælde paa en Artikel, som er meget skadelig. Der er ofte blevet talt om — og jeg skal ikke gjentage det — de mange skadelige Følger af Drifkeriet; det er ikke alene den store Udgift, noale og fyrrethve Millioner, som det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (M. Andersen) nævnte, men ogsaa de store Summer, som Kommunerne maa bidrage til Fattigunderstøttelse, Politii, Fængselsvæsen, Hospitaller osv. Jeg er overbevist om, at komme vi ud i Befolkningen — det er i alt Fald Tilfældet i Sjælland, vi have havt dette Spørgsmaal fremme ogsaa under denne Valgkampagne, og vi kunne maaste tage Sjælland med — kort sagt gaa vi ud i Befolkningen, og ville vi tage en Afstemning Vandt rundt, da ville vistnok 9 af 10 stemme for, at vi lægge en Stat paa Nydelsesmidlet Spiritus, naar vi faae den lettet paa saadanne Sager, som den almindelige Befolkning bruger til Klæder og Fødemidler.

Det, som gjorde, at jeg begjærede Ordet, var navnlig de Udtalelser, jeg omtalte, fra det ærede Medlem fra Maribo, men der falbt ogsaa en Udtalelse fra det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), som jeg ikke kunde billige; da det saa ud, som om Vedkommende ikke ønskede nogenfinde at faae lagt Stat paa Forbruget af Øl og Brændevin. Jeg ønsker en saadan af den Grund, fordi jeg mener, at denne Stat er mere retfærdig end Skatten paa forskjellige Ting, vi nu have Stat paa. Jeg er overbevist om, at tidligere eller silbigere vil der komme et saadant Tryk, at Skatten paa Nødvendighedsartikler absolut maa lattes, men vi kunne ikke faae store Lettelser, uden at der lægges en Del over paa de Ting, som kunne kaldes Nydelses- og Luxus-gjenstande. Jeg læste i et meget anset Njøbenhavnskt Blad i Morges, at den Tale, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (L. Larjen) holdt i Lørdags, var noget særlig Nationalt, idet den skulde være Udtryk for den almindelige Befolknings Mening angaaende dette Spørgsmaal; det protesterer jeg imod, og jeg er berettiget til at protestere derimod; thi jeg er overbevist om,

at de Fleste i denne Sal ville indrømme, at det passer ikke.

Saa er der fremkommet enkelte Udtalelser fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), som jeg aldeles ikke kan billige. Jeg blev meget forbauset over, at det skulde være særlig af Interesse for Landbruget, at der blev brugget meget Øl og brændt meget Brændevin. Jeg kan ikke forstaa, at det kan være Tilfældet. Det ærede Medlem mente, at det havde gjort, at Kornpriserne vare stegne, men jeg skal spørge det ærede Medlem: Har det været til Gavn for Landbruget, at Kornpriserne ere stegne? Have ikke de Fleste maattet købe Korn i Stedet for at sælge det? Det ærede Medlem mente, at det kunde komme dertil, at vi fik Andels-Brænderier og Bryggerier ovre i Sjælland. Jeg tror virkelig ikke, at vi nogenfinde kunne komme saa vidt. Det skal være til Forædling af vore Produkter, men den Slags Forædling tror jeg ikke, at vi kunne være tjente med. Ganske vist er Andelsbevægelsen kommen frem i Sjælland. Der er Andelsmeierier og Andelslagterier; men dette gaar i en anden Retning. At faae vore gode Produkter omdannede til andre Produkter, som kun skade og ingen Gavn gjøre, er noget Andet end at faae dem omdannede til Produkter, som give forøget Udbytte og Velstand i Landet, og der er ikke en Eneste, som vil paastaa, at Spiritus og bairisk Øl gjøre det. Forholdet er det samme, som om vi skulde være glade ved, naar vi havde Fjenden i Landet, fordi vi saa kunde sælge vore Produkter til ham, uagtet Fjenden bag efter tog Liv, Penge og andet Guds fra os. Forholdet er om trent det Samme lige overfor Spiritus.

Saa var der tillige en Udtalelse fra det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds overfor Afholdsbevægelsen, som jeg maa rette. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Afholdsmændene kun henvendte sig direkte til dem, som ikke vare i Stand til at passe Maaden og ikke kunde staa paa egne Ben, men det er det Modsatte, vi gjøre; vi henvende os særlig til dem, som i Virkeligheden kunne staa paa egne Ben, som ikke behøve at støttes, netop for at holde dem oppe, støtø dem, som ikke kunne passe Maaden. Det vilde være fuldstændig Daarskab at oprette Foreninger for forsaldne Mennesker. Vi vilde for det Første ikke faae et eneste Medlem ind i en saadan Forening, da jo Ingen vil vedkjende sig at være forsalden, og for det Andet er det fuldstændig umuligt for disse Mennesker at staa ene og holde sig oppe ved indbyrdes Hjælp, de maa have Hjælp og Støtte fra Andre, som ikke ere